

get har ønsket en saadan, og Amtmanden anbefaler, at der, efter at den tidligere Konsulent har frattraadt sin Stilling, maa blive ansat en ny. Uden at Bevillingen forhøjes med det foreslaaede Beløb, mener man ikke at kunne faa Stillingen besat.

Det næste Ændringsforslag, jeg skal nævne, er Nr. 167, Tilskud til Børnesanatorierne for København og Omegn til Dækning af Underskud ved Driften i Aarene 1915 og 1916 af de denne Forening tilhørende Kystsanatorier i Hellebæk og Munkerup, og 168, Tilskud til Kysthospitalet ved Juelsminde til Dækning af Underskud ved Driften i Regnskabsaaret 1916—17. Disse to Ændringsforslag er af den Slags, som der i Forvejen findes adskillige af paa Finansloven, fremkaldte af de stigende Priser saavel paa Fødevarer som paa Vaskemidler, Lys og Varme. Dette gør enhver yderligere Motivering overflødig. Nr. 169 gaar ud paa Fornyelse af en tidligere givet 3-aarig Bevilling, nemlig Tilskud til Aktieselskabet Silkeborg Badesanatorium, 4,000 Kr., som første Bidrag af en 3-aarig Bevilling paa i alt 12,000 Kr. Det oplyses, at Sanatoriet benyttes af de mindre bemidlede Samfundsklasser, og at Aktionærerne siden 1897 ikke har faaet noget Udbytte, og Bevillingen gives paa Betingelse af, at Tilskuddet udelukkende anvendes som hel eller nedsat Betaling for saadanne ubemidlede, der ikke er Medlemmer af en statsanerkendt Sygekasse, idet disse faar Kuren til halv Pris, og denne Betaling udredes af Sygekasserne.

De næste Ændringsforslag, 2,000 Kr. til Indretning af et Lokale for Statspolitiet i Vamdrup og til Inventar hertil, 8,461 Kr. til Udvidelse og Reparation af Bygninger ved Epileptikerhjemmet i Nyborg og 3,000 Kr. til Udarbejdelse og Trykning af en paa Fingeraftryk grundet Fortegnelse over erhvervsmæssige Forbrydere, er tiltraadte af Udvalget. Nr. 173 og 175 angaar Rejseunderstøttelser i Anledning af Retsplejelovens Gennemførelse og Kursus for Retsbetjente og ældre Retsbetjentfuldmægtige i samme Anledning. I Bilagene Nr. 144 og 146 er der gjort Rede for den paatænkte Anvendelse af Bevillingerne, og jeg skal henvise ærede Medlemmer til denne Redegørelse. Nr. 176 og 177 angaar Reparations- og Flytningsudgifter, som der ingen Anledning er til at dvæle ved. Det sidste Ændringsforslag til § 17 angaar Opførelse af Bygninger ved Optagelseshjemmet „Lyng“. Paa dette er der nemlig oprettet en Koloni for Fanger fra

Vridsløselille Straffeanstalt. Meningen er at hjælpe paa Pladsmangelen og tillige at sysselsætte Fangerne ved Tørvefabrikation. Kolonien har hidtil virket tilfredsstillende, men nu ønsker man at indrette en Familienbolig for den fungerende Overbetjent ved Fangekolonien for at undgaa hyppigt Personskifte i denne Stilling. En saadan Bolig vil ikke kunne skaffes paa anden Maade end ved Nybygning, og herfor gøres der Rede i Bilaget. Summen er, som det fremgaar af Ændringsforslaget, 15,000 Kr., men Finansudvalget er enig om, at alt hvad der kan gøres for at fremskaffe Brændsel — og det er særligt det, denne Foranstaltning tager Sigte paa —, skal i disse Tider gøres, der maa ikke lades noget Middel dertil uforsøgt. Det sidste Ændringsforslag, Nr. 292, skal jeg ikke omtale.

Hermed skal jeg anbefale samtlige de til Justitsministeriets Budget stillede Ændringsforslag til det høje Tings Vedtagelse.

Vilhelm Rasmussen: Der er under den højtærede Justitsministers Budget et enkelt Punkt, som giver mig Anledning til nogle korte Bemærkninger. Det er Ændringsforslag Nr. 177, der angaar en Bevilling paa 6,800 Kr. til Overværgeraadet til Bestridelse af Flytningsudgifter. I Anledning af denne Post vilde jeg gerne have Lov til at rette en Forespørgsel til den højtærede Justitsminister. Overværgeraadets Formand, Overinspektør Brun, har i „Børnesagens Tidende“ for 1. Januar 1917 skrevet en Artikel under Titel „Pladsforholdene paa Optagelseshjemmene“. Han fremkommer deri med nogle Udtalelser, som har vakt min største Forbavselse. Jeg haaber, at den højtærede Formand vil tillade mig at oplæse de to sidste Partier af denne Artikel — det er ikke langt. Der staar følgende: „Alt i alt er Situationen saaledes, at der i det Aar, i hvilket vi nu gaar ind, vedblivende maa paaregnes, i alt Fald til Tider, at være Pladsmangel paa Optagelseshjemmene, og Overværgeraadet er derfor nødt til at bede Værgeraadene indtil videre under de ekstraordinære Forhold, der hersker, udvise en vis Tilbageholdenhed ved Antagelse af nye Børn. Det er, saaledes som Værgeraadene vel næsten bedst selv kender det, en overmaade uheldig Situation, der fremkommer, naar Beslutning om Fjernelse er truffet, men det saa maa vare en kortere eller længere Tid, inden vedkommende Barn kan fjernes fra Hjemmet“. Mod disse